

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفیت اجتماعی مسیرهای ارتباطی باز و نیمه باز پردیس های دانشگاهی، مطالعه موردی: پردیس دانشگاه کاشان

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات معماری ایران، دوره 1، شماره 10 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ناهیده رضایی - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه کاشان

رحمت محمدزاده - دانشیار دانشکده عمران، دانشگاه تبریز

علی عمرانی پور - استادیار دانشکده معماری و هنر، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

طی سالیان گذشته در کشور ما، علی رغم اهمیت خاص فضاهای باز در امر آموزش، بناهای آموزشی فراوانی بدون توجه لازم به خواسته ها و نیازهای کاربران و فراگیران به بناها و محوطه های باز به وجود آمده اند. با توجه به روندروبه رشد دانشجویان و اقلیم گرم کاشان و تاثیر منفی آن بر سطح تعاملات، پژوهش حاضر قصد دارد با بررسیکیفیت اجتماعی در قالب معیارهایی از قبیل اجتماع پذیری، پیاده مداری، انعطاف پذیری، سرزندگی، ایمنی، خوانایی و غنای حسی، به ارزیابی این بعد در دانشگاه بپردازد. روش مطالعه تدوین معیارهای مستخرج از دیدگاه نظریه پردازانشهرسازی با به کارگیری طیف لیکرت و تهیه پرسش نامه و برداشت های میدانی بوده و برای تعیین میزان اهمیتمعیارها از روش سلسل همزاتی AHP بهره گرفته شده است. یافته های ارزیابی حاکی از متوسط بودن معیارهای مورد بررسی در پردیس دانشگاه دارد؛ به گونه ای که معیارهای اجتماع پذیری، پیاده مداری، انعطاف پذیری، سرزندگی، خوانایی و ایمنی در طیف متوسط و غنای حسی در طیف ضعیف قرار می گیرند. مهم ترین نقاط ضعف مسیرهای بازو نیمه باز عبارت اند از در عرصه اجتماع پذیری، ضعف مبلمان و ترکیب نامناسب کاربری ها؛ در عرصه پیاده مداری، سرویس دهی نامناسب مبلمان و کیفیت پایین کف سازی؛ در عرصه انعطاف پذیری، ناسازگاری فعالیت های بیرون و درون فضاها و کیفیت نامناسب پاتوق ها؛ در عرصه سرزندگی، کیفیت پایین فضاهای سبز و جمعی و ناکارآمد بودنسیستم حمل و نقل؛ در عرصه خوانایی، کافی نبودن تابلوهای راهنمای نصب شده، کیفیت پایین در عرصه غنای حسی، و در نهایت در عرصه ایمنی، تداخل مسیر سواره و پیاده و مشکل ایمنی در شب. با این حال، مواردی چون ایمنی در روز، سیستم روشنایی محوطه و کمیت فضای سبز از نقاط قوت پردیس به شمار می آید. نکته ای که در فرایند طراحی دانشگاه باید بدان توجه خاص نمود، انعطاف پذیر ساختن فضاهای جمعی است؛ اصلی که در توسعه دانشگاه کاشانچندان مورد توجه قرار نگرفته است. بنابراین علاوه بر توجه خاص به زیرسجه های با امتیاز کم، بر تقویت و طراحی نقاط دارای پتانسیل تبدیل به مکان های عمومی موفق و سازمان دهی مسیرها، باز طراحی مسیرهای دوچرخه و... تاکید می شود.

کلمات کلیدی:

مسیرهای دانشگاهی، کیفیت اجتماعی، مسیرهای باز و نیمه باز، دانشگاه کاشان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/764167>

